

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Skilsmisse Og Separation](#) > [Poland](#)

Skilsmisse og separation

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Polen

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

Der kan afsiges en skilsmisshedom, når det fastslås, at et ægteskab er brudt fuldstændigt og uigenkaldeligt sammen. Begge betingelser skal være opfyldt (artikel 56, stk. 1, i loven om familie og værgemål).

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Som allerede nævnt i spørgsmål 1: Der kan afsiges en skilsmisshedom, når det fastslås, at et ægteskab er brudt fuldstændigt og uigenkaldeligt sammen. Begge betingelser skal være opfyldt (artikel 56, stk. 1, i loven om familie og værgemål).

Der kan dog ikke afsiges en skilsmisshedom, selv om ægteskabet er brudt fuldstændigt og uigenkaldeligt sammen, hvis det ikke er i ægtefællernes fælles mindreårige børns tarv, eller hvis en skilsmisshedom er i strid med principperne om social sameksistens af andre grunde. Skilsmissebegæringen kan heller ikke antages til realitetsbehandling, hvis den er indgivet af den ægtefælle, der er eneansvarlig for ægteskabets sammenbrud, medmindre den anden ægtefælle giver sit samtykke til skilsmissen, eller vedkommendes afvisning af skilsmisse under visse omstændigheder er i strid med principperne om social sameksistens.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

Senest tre måneder efter at en skilsmisshedom bliver endelig, kan en fraskilt ægtefælle, der i forbindelse med ægteskabets indgåelse har ændret efternavn, ved at indsende en erklæring herom til civilstandsmyndigheden eller konsulatet genantage det efternavn, vedkommende havde før ægteskabets indgåelse. En fraskilt ægtefælle kan frit gifte sig igen.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Ifølge loven er ægtefællernes fælles formue, der omfatter de aktiver, den ene eller begge ægtefæller har erhvervet i hele det lovbestemte formuefællesskabs varighed, fra ægteskabets indgåelse omfattet af fælleseje (lovbestemt formuefællesskab). De aktiver, der ikke omfattes af det lovbestemte formuefællesskab, indgår i ægtefællernes personlige formue. Efter anmodning fra en af ægtefællerne kan retten foretage en bodeling i forbindelse med skilsmisshedommen, medmindre en sådan bodeling forsinker sagen uforholdsmæssigt. Ægtefællerne har ret til lige store andele af den fælles formue. Når der foreligger tungtvejende grunde hertil, kan en ægtefælle imidlertid fremsætte en begæring til retten om at forestå delingen af den fælles formue, alt efter hvor meget hver ægtefælle har bidraget til erhvervelsen af denne.

Såfremt ægtefællerne har fælles bolig, tager retten i sin skilsmisshedom stilling til, hvordan boligen skal anvendes i den periode, hvor de fraskilte ægtefæller bor sammen. I særlige tilfælde, hvor det er umuligt for ægtefællerne at bo sammen på grund af den ene ægtefælles stærkt kritisable adfærd, kan retten på anmodning af den anden ægtefælle afsige kendelse om bortvisning af den pågældende part fra hjemmet.

På anmodning fra begge parter kan retten træffe afgørelse om deling af den fælles bolig eller tildele boligen til den ene af ægtefællerne, hvis den anden part indvilliger i at forlade den uden at få anvist en erstatningsbolig eller et værelse, forudsat at det er muligt at dele den fælles bolig eller tildele den til en af ægtefællerne. Den ret, der træffer afgørelse om den fælles bolig, tager først og fremmest hensyn til børnene og den ægtefælle, som får overdraget udøvelsen af forældremyndigheden.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

I skilsmisedommen træffer retten afgørelse om forældremyndigheden over ægtefællernes eventuelle mindreårige børn og om samvær mellem forældre og børn. Retten fastsætter også det beløb, hver ægtefælle skal betale for at dække børnenes underhold og uddannelse. Retten tager hensyn til en skriftlig aftale mellem ægtefællerne om, hvordan forældremyndigheden skal udøves, og om retten til samvær efter skilsmissen, forudsat at denne aftale er i barnets interesse. Søskende må ikke adskilles, medmindre barnets interesse kræver en anden løsning.

Hvis ægtefællerne ikke har indgået en aftale, træffer retten under hensyntagen til barnets ret til at blive opfostret af begge forældre afgørelse om, hvordan den fælles forældremyndighed skal udøves, og om retten til samvær med barnet efter skilsmissen. Retten kan tildele den ene af forældrene forældremyndigheden og dermed begrænse den anden forælders rettigheder og pligter over for barnet/børnene, hvis det er i barnets interesse.

Retten træffer ikke afgørelse om retten til samvær med barnet, hvis begge forældre anmoder herom.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

En fraskilt part, som ikke er kendt eneansvarlig for ægteskabets sammenbrud, og som er økonomisk dårligt stillet, kan anmode om, at den anden ægtefælle tilpligtes at betale underholdsbidrag, på grundlag af sine rimelige behov og den anden parts indtjeningsformåen og økonomiske situation.

Hvis skilsmissen medfører en væsentlig nedgang i levestandarden for en ægtefælle, der ikke er ansvarlig for ægteskabets sammenbrud, kan retten på anmodning af den pågældende ægtefælle pålægge den ægtefælle, der er kendt eneansvarlig for ægteskabets sammenbrud, at tilvejebringe tilstrækkelige midler til dækning af den anden ægtefælles rimelige behov, også selv om denne ikke er økonomisk dårligt stillet.

Underholdspligten over for den tidligere ægtefælle ophører, hvis den tidligere ægtefælle gifter sig igen. Hvis underholdspligten imidlertid påhviler en tidligere ægtefælle, der ikke er kendt eneansvarlig for ægteskabets sammenbrud, bortfalder underholdspligten desuden fem år efter afsigelsen af skilsmisedommen, medmindre retten finder, at perioden på fem år efter anmodning fra den underholdsberettigede ægtefælle bør forlænges på grund af særlige omstændigheder.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

Der er tale om en formel separation, dvs. en separation ved retsafgørelse i henhold til artikel 61, stk. 1-6, i loven om familie og værgemål.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Betingelsen for separation er, at det kan fastslås, at ægteskabet er brudt fuldstændigt sammen. Der kan dog ikke afsiges en separationsdom, selv om ægteskabet er brudt fuldstændigt sammen, hvis det ikke er i ægtefællernes fælles mindreårige børns tarv, eller hvis en separationsdom er i strid med principperne om social sameksistens. Hvis ægtefællerne ikke har fælles mindreårige børn, kan retten afsige en separationsdom efter parternes fælles anmodning.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

En separation har i princippet samme retsvirkninger som ægteskabets opløsning ved skilsmisse. En frasepareret ægtefælle kan dog ikke:

- gifte sig igen
- tage det efternavn, som vedkommende havde, før ægteskabet blev indgået.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Ved omstødelse af ægteskab ophæves alle ægteskabets retsvirkninger med tilbagevirkende kraft. Situationen er derfor den samme, som hvis ægteskabet aldrig var blevet indgået. undtagen når det gælder børn født under det omstødte ægteskab, idet disse beholder deres status som børn født inden for ægteskab.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Følgende grunde til at omstøde et ægteskab er anført i loven om familie og værgemål:

- Den ene ægtefælle har ikke minimumsalderen for indgåelse af ægteskab, jf. artikel 10 i loven om familie og værgemål.
- Den ene ægtefælle er fuldt umyndiggjort, jf. artikel 11 i loven om familie og værgemål.
- Den ene ægtefælle er psykisk syg eller udviklingshæmmet, jf. artikel 12 i loven om familie og værgemål.
- Den ene ægtefælle er allerede gift, jf. artikel 13 i loven om familie og værgemål.
- Ægtefællerne er beslægtede i lige opstigende linje, er søskende (herunder stedsøskende samt søskende født uden for ægteskab) eller er beslægtede i lige nedstigende linje, jf. artikel 14 i loven om familie og værgemål. Af vigtige grunde kan retten dog tillade ægteskab mellem slægtninge.
- Den ene ægtefælle har adopteret den anden, jf. artikel 15 i loven om familie og værgemål.
- Der er indgivet en erklæring om, at den ene ægtefælle, da vedkommende indgik ægteskab, uanset af hvilken grund var ude af stand til at give udtryk for sin frie vilje, svævede i en vildfarelse med hensyn til den anden parts identitet eller var udsat for en ulovlig trussel, jf. artikel 15¹, stk. 1, i loven om familie og værgemål.
- Hvis ægteskabet er blevet indgået ved stedfortræder, kan fuldmagtsgiveren anmode om omstødelse af ægteskabet, hvis retten ikke har truffet afgørelse om, at ægteskabet kunne indgås ved stedfortræder, eller hvis fuldmagten var ugyldig eller er blevet tilbagekaldt. Der kan imidlertid ikke anmodes om omstødelse af ægteskabet af denne grund, hvis ægtefællerne allerede bor sammen.

Hver af ovennævnte grunde skal have været gældende før tidspunktet for ægteskabets indgåelse. Hvis ugyldighedsgrundene ikke længere eksisterer, kan ægteskabet desuden ikke omstødes på trods af de tidligere grunde til omstødelse.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

En retsafgørelse om omstødelse af et ægteskab er retsstiftende og har retsvirkninger for tredjemand over for alle. Der er tale om to slags virkninger:

- *ex tunc* (med tilbagevirkende kraft), dvs. virkninger, der går tilbage til datoen for indgåelsen af ægteskabet. Ægtefællerne vender f.eks. tilbage til deres civilstand før ægteskabet, og de får deres tidligere efternavne tilbage. Desuden ophæves familieforholdet mellem den ene ægtefælle og den andens familie og omvendt, og den legale arveret ophører
- *ex nunc* (fremover), dvs. virkninger, der først opstår på det tidspunkt, hvor omstødellesafgørelsen får retskraft, f.eks. vedrørende formueforhold.

I tilfælde af omstødelse af et ægteskab finder de relevante bestemmelser om skilsmisse vedrørende ægtefællernes forhold til fælles børn og ægtefællernes formueforhold anvendelse. I denne situation anses en person, der indgår ægteskab i ond tro, for at være ansvarlig for ægteskabets sammenbrud.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

I Polen har ægtefæller adgang til familiemægling. Det grundlæggende formål med familiemægling er at løse konflikter mellem ægtefæller, således at skilsmisse eller separation kan undgås. Hvis dette mål imidlertid viser sig at være umuligt at opnå, har familiemægling til formål at nå frem til en mindelig aftale om de nærmere vilkår for skilsmissen (formueforhold, forældremyndighed). Det er hovedsagelig ikkestatslige organisationer, stiftelser

og foreninger, der tilbyder mægling. Ægtefæller har også adgang til forskellige former for familierapi, psykologbistand, psykoterapi, støttegrupper osv. Der er også adgang til mægling under sagen.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Begæring om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab indgives til den regionale domstol (Sąd Okręgowy) i den retskreds, hvor ægtefællerne havde deres seneste fælles bopæl. I mangel heraf indgives begæringerne til den regionale domstol i den retskreds, hvor sagsøgeren har bopæl.

Der opkræves en retsafgift for sådanne begæring.

Begæringen vedlægges følgende dokumenter: kopier af dokumenter vedrørende civilstand (vielsesattest, eventuelle børns fødselsattester), fuldmagt til advokat (hvis den pågældende selv har valgt advokat) og alle andre attester af relevans for sagen (lægeattester, officielle dokumenter, administrative afgørelser osv.).

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Ja. Hvis en part som følge af sin økonomiske situation ikke kan betale retsgebyret, kan parten ansøge om hel eller delvis fritagelse for betaling af sagsomkostninger og kan desuden anmode retten om at beskikke en befuldmægtiget.

Ansøgninger om hel eller delvis fritagelse for betaling af sagsomkostningerne eller beskikkelse af en befuldmægtiget skal ledsages af dokumentation for ansøgerens økonomiske situation (på en særlig formular, der fås hos retten), en lønseddel (indtægt) samt alle andre oplysninger vedrørende ansøgerens økonomiske situation og familieforhold.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Ja, i alle disse sager er det muligt at appellere til en højere instans (to-instansprincippet), og en dom afsagt af en regional domstol kan således indbringes for en appeldomstol.

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser ("Bruxelles IIb-forordningen") anerkendes sådanne afgørelser uden videre i Polen, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure (artikel 30 i Bruxelles IIb-forordningen).

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Enhver berettiget part kan fremsætte anmodning om en afgørelse, som fastslår, at der ikke er grund til at afslå anerkendelse, jf. artikel 30, stk. 3, i Bruxelles IIb-forordningen. I Polen indgives anmodningen til de regionale domstole. Den stedlige kompetence for retten er fastlagt i henhold til artikel 103 i Bruxelles IIb-forordningen. Oplysningerne findes på følgende side på den [europæiske e-justiceportal](#).

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Polen er part i mange internationale aftaler, der regulerer ovennævnte spørgsmål. Disse bestemmelser har forrang for polsk international privatret. Således kan forskellige bestemmelser finde anvendelse, når ægtefællerne har forskellig nationalitet. I mangel af en international aftale finder loven om international privatret af 4. februar 2011 anvendelse. Det fremgår af lovens artikel 54, at et ægteskab opløses efter den fælles lovgivning, som naturligt finder anvendelse på tidspunktet for indgivelse af en anmodning om opløsning af ægteskabet. I mangel af en naturlig fælles lovgivning for ægtefællerne er gældende ret lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller er bosiddende på tidspunktet for indgivelse af en anmodning om omstødelse af ægteskabet. Hvis ægtefællerne ikke har fælles bopæl på tidspunktet for indgivelse af denne anmodning, er gældende ret lovgivningen i det sidste land, hvor begge ægtefæller havde en fælles bolig, forudsat at en af ægtefællerne fortsat har sit sædvanlige opholdssted der. I andre tilfælde omstødes ægteskaber efter polsk ret.

Denne side er tilgængelig på [Dit Europa-portalen](#).

Din [mening](#) om nytten af de fremlagte oplysninger er vigtig for os.

■ Sidste opdatering: 28/01/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.